

enkelte menneske uanset køn sikres mod krænkelse og forfølgelse.

- erkendelse af, at pigers og kvinders uddannelse er af stor vigtighed for at undgå fattigdom og hermed undertrykkelse, at arbejde for kønnenes lige og frie adgang til uddannelse.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 74).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette dagsordensforslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Fru Annette Just sagde, at kvinder er mennesker. Ja, hvad skulle de ellers være? Og det er netop, fordi kvinder også er mennesker, at de bør have de samme rettigheder såvel nationalt som globalt, som den anden del af kategorien »mennesker«, nemlig mændene, har. Selvfølgelig skal kvinder det. Og det er egentlig dét, noget af Beijingkonferencen går ud på.

Fru Annette Just omtalte også, at århundreders traditioner efterhånden må virke i forhold til det, vi ønsker i et demokratisk land som Danmark. Disse skal så også virke i de øvrige lande rundt omkring i verden, men jeg må desværre sige, at jeg har ikke meget fortrøstning til, at det sker af sig selv. Det er ikke sket igennem århundreder, at kvinder har fået de lige muligheder og dén ligestilling, som vi taler om, at en ligestilling skal være.

Kvindeundertrykkelsen finder jo sted, og vi ser den på mange forskellige leder og kanter, når vi ser tv: Kvinderne bærer verdens fattigdom, og det er kvinderne og deres børn, der først bliver ramt i forhold til krigshandlinger rundt omkring – bl.a. i tredje verdenslande.

Jeg synes, at vi med de muligheder og rettigheder, vi har i vores demokrati, må være med til at kæmpe for, at de allerede vedtagne konventioner og tekster på FN-niveau bliver gennemført. Det er selvfølgelig dér, vi må lægge vores bestræbelser, og jeg ærgrer mig over, at fru Annette Just så kan sige: Jamen det er ikke dér, vi skal gå ind, og det er ikke dén ligestilling, som vi snakker om her i Danmark. Jo, det er det også, og det er et spørgsmål om solidaritet med den del af verden, hvor de fattigste kvinder lever.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot til fru Ingrid Rasmussen, som nærmest angriber mig for, at jeg skulle have gået imod alt, hvad der er blevet sagt og gjort før i tiden. Det har jeg ikke gjort på noget tidspunkt, og jeg har ikke gået imod én eneste af de tekster. Jeg siger blot: De har ingen virkning. Alle har konstateret, at de ikke har haft den virkning, som man havde håbet på.

Det, jeg gør nu, er at sige: Lad os så prøve på at køre det ved at have dét at sikre uddannelse til alle unge som det væsentligste punkt. Det kan vi ikke sikre, men vi kan komme igennem hos de regeringer, som i dag ikke giver den mulighed, ved at vi siger: Hvis der gives mulighed for, at alle piger såvel som kvinder får mulighed for uddannelse, så vil de selv skabe den ligestilling, som fru Ingrid Rasmussen så gerne vil have.

Jeg tror ikke på, Fremskridtspartiet tror ikke på, at vi kan stå her i Danmark og sige: Nu skal I gøre sådan og sådan i Beijing, Somalia, eller hvor det nu er. Dét kan vi ikke, men vi kan give kvinderne mulighed for uddannelse, således at de får en viden om og kan læse om, hvilke rettigheder de har i de allerede vedtagne love. Det nytter ikke noget, at vi kommer med en frygtelig masse fine, nye ord.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Når fru Annette Just lægger så afgørende vægt på uddannelse til piger og kvinder – vi kan roligt blive enige om, at det er utroligt vigtigt og nøglen til social udvikling og medindflydelse – så kan det godt undre mig, at fru Annette Just ikke kan tilslutte sig en dagsordenstekst, hvor der står, at det er en lovfæstet bestemmelse, for derved er der dog en større grad af sikkerhed for kvinders og pigers uddannelsesmuligheder.

Jeg står i øvrigt helt uforstående over for, at fru Annette Just ikke mener, det nytter noget, at Danmark sammen med andre lande presser på. Jeg synes ikke, tingene hænger rigtig sammen, når det på den ene side bliver sagt, at nu skal man altså virkelig sætte fokus på det her, men på den anden side står og siger, at det ikke nytter noget, for vi kan alligevel ikke gøre noget. Fuldstændig defensiv! Jo, selvfølgelig nytter det noget. Vi skal naturligvis ikke afskære andre centrale områder, og det er netop derfor, vi har præciseret vigtigheden af de centrale spørgsmål og taget dem ind i dagsordenen.